Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної. — Замах на італіяньского короля.

Палата послів приступила передвчера до нарад над войсковим предложенем. Перший забрав голос в дискусиї п. президент міністрів гр. Штіргк. Бесідник повитав з вдоволенем факт, що палата виходить з пасивного становища супротив войскового предложеня до чинної діяльности. В тім добачує міністер потверджене того, що палата зрозуміла не тільки значінє войскової реформи але й хвилеву політичну ситуацию.

У всіх державах кладуть велику вагу на войскові справи, бо здають собі з того справу, що войскове державне становище є необхідне не тільки для охорони внутрішного розвитку та для зарядженя впливам, ділаючим із вні але й творить сильну основу економічних відносин в державі. Задачию уладженя войска є довести невідкличні жизненні сили до армії і маринарки а рівночасно зберегти рівновагу у войсковій господарці.

Конче треба широкої реформи войскової орґанізациі, бо оружна сила вже з давна терпіла ізза недостачі людского материялу. Дбайливість про достаточний стан чисельний при систематичнім удержуваню і розвитку боєвої спроможности творить одну з чільних задач войскової політики. Войскова реформа невідклична, бо зростаюча диспропорция між числом населеня і контингентом рекрута вливає відємно на деякі уряджения, що в хвили входу в житє давного войскового закона не давало ся так дуже відчувати.

Час триваня презенцийної служби має бути означений відповідно до потреб окремих катеґорий, а для загалу новобранців має бути скорочений. В справі увзглядненя специяльних відносин, котре доси мало місце лише в малім крузі дорогою тривкого урльопованя, проєкт вводить дійстну зміну, а міру потяганя до чинної служби буде ся примінювати лише до условин, що входять в рахубу обєктивно, а елемент припадковости буде виключений.

Вказуючи на політичне положенє особливо на спиненє праць в другій половині монархії, зазначує премєр, що не можна бездільно дожидати розвитку подій на Угорщині, тим більше, що кабінетова криза на Угорщині не є ще кризою войскових предложень і не може бути в тім дусі інтерпретована. Спротив австрийского прабительства против проєктованої угорским соймом резолюциї до войскових резолюций містив в собі виразне задокументоване австрийскої рівноправности. Премієр має то успокоююче почуванє, що в тих переговорах заступав австрийске становище так, як се відповідає відомим премієрови поглядам державної ради. Він волів би однако колиб вже перед тим переведені наради парляменту про окремі постанови достарчили премієрови дорогоцінної й певної опори.

Коли би виринула необхідність утворити якийсь стан приготовляючий або переходний ще перед доконанєм оконечної войскової реформи, то правительство повідомить сейчас палату про ту ситуацию та вносячи відповідні предложеня, запросить палату до конституцийного співділаня в тих зарядженях. Нині однако нема условин до того. Австрийске законодавство не має причини кидати текст войскових предложень, який уложено у взаїмнім порозуміню обох правительств. Бесідник навіть не знає, яким способом наради над войсковим предложенем могли би заподіяти шкоду інтересам палати.

Відтак забрав голос міністер війни ґен. Ґеорґі і з притиском звернув увагу на наглячість і конечність переведеня войскової реформи задля невідкличного доповненя оружної сили монархії. З мотивів, долучених до предложень, може кождий переконати ся, що орґанізация нашої оружної сили в порівнаню з иншими великими державами Европи остає позаду. Було би однак помилкою, якби хто небудь мав зі слів міністра виводити погляд, що нашій армії бракує образованя, бо що до якости може она рівнати ся з кождою заграничною армією.

14)

З НАЙНОВІЙШОЇ РЕПУБЛИКИ.

Образки з подорожий по Хіні або Кітаю.

Після Цобельтица, Гессе-Вартеґа і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

В жовтім місті єсть цілий ряд замітних сьвятинь, між иншими сьвятиня цісарских предків, відтак сьвятиня бога жнив, в котрій що року відбувало ся старе як сьвіт хіньске торжество, на котрім цісар віддавав честь рільництву; однак в новійших часах, як кажуть, від тої пори, від коли Европейці зачали пхати ся до Хіни, торжество се вже не відбуває ся. Дальше єсть тут цісарска паґода, одна із найкрасших в Пекіні, а наконець богато позолочуваний будинок, в котрім князі з цісарского роду мали здавати державні іспити.

Із жовтого міста виходимо знову до манджурского міста та ідемо „улицею Посольскою" (Legationsstreet — Леґейшенстріт) до тої части міста, де мешкають Европейці. Улиці коло сеї части міста, що лежить межи мурами червоного міста а муром від хіньского міста, майже в самім осередку Пекіну але у східній его части, мають дуже дивні назви: Так н. пр. одна улиця має назву „улиця щасливих воробців", бо тут повнїсько воробців обсідає як доми так і саму улицю; инша називає ся „варварскою улицею", бо тут перебувають Европейці, що заїздять до Пекіну, а найбільше оживлена улиця, де буває найбільше криків і гамору, називає ся „улицею вічного спокою".

Ідучи з червоного міста приходимо насамперед до посольства Сполучених Держав, відтак в тій самій улици до посольств Ішпанії, Японії, Франциї, Австро-Угорщини, Німеччини і Італії. Недалеко але зовсім окремо суть посольства Росиї і Анґлії. Лиш посольство Бельґії знаходять ся досить далеко звідси, в другій улици. Поодинокі місиї суть відділені від улиці високими мурами, посеред котрих знаходять ся будинки, всі що до одного лиш з приземами.

Треба тут ще й то згадати, що давнійшими часами не вільно було заходити до червоного міста. Аж при нагоді вступленя на престол цісаря Тунґчі були посли Анґлії, Франциї, Росиї, Америки і Голяндиї приняті на торжественній авдиенциї дня 29 червня 1873 р. Аж до того часу розбивала ся кожда авдиенция о то, що Хінці домагали ся конче того, щоби заграничні посли робили перед цісарем „котоу", значить ся, щоби падали перед ним на коліна і били чолами об землю. Щоби же нарід не гадав собі, що тим зроблено заграничним державам якусь уступку, то в „пекіньскій урядовій ґазеті" оповіщено вірним підданим, що посланники чужих варварів були приняті в павільоні „народів платячих данину" і що їх на вид сьвятого лиця Єго Величества, „брата сонця і місяця", взяв такий страх, що они мов би громом ражені попадали на землю.

По звістних подіях змінило ся вже було дуже богато в поступованю хіньского двору в користь Европейців але о кожду уступку церемоніяльну треба було вести тяжку борбу. Так в 1894 р. відбувало ся з нагоди 60 тих роковин уродин цісаревої реґентки особливо торжественне приняте послів, підчас котрого цісар приймав ґратуляциї монархів. Але й знову то приняте не відбуло ся в цісарскій палаті, лиш в старшім будинку, що має многозначну назву „сьвітлиця цьвітів літератури" а в котрім відбували ся для цісаря виклади про хіньских писателів. Кождого посла приводили перед цісаря два міністри а він поклонившись низько три рази, мав до цісаря промову, котру присутні князї перекладали на манджурске а цісар відповідав опісля на ту промову. Дивним було при тім й то, що коли посла вели перед цісаря з власноручним письмом від свого монарха, то его впускали середним отвором в брамі; коли жє він то письмо віддав і вертав назад, то его вже випускали бічним отвором. Така була постанова в книзі церемоній яка обовязує вже від тисячів літ а котра приписує цісареви найменшу в его житю дрібничку, що

В порівнаню з иншими державами відношене, в якім кождий горожанин є покликуваний до поношеня войскових тягарів в готівці, не є у нас високе; не є високе також і відношене, в якім остають войскові видатки до загального державного буджету. Мінїстер крім того підчеркує факт, що коштів удержаня оружної сили не можна уважати непродуктивними, бо ті суми в якій небудь формі вертають опісля постійно до родимого господарства. Реасумуючи свої висновки, характеризує мінїстер теперішне войскове предложене в справі підвисшення контингенту рекрута як невідкличне та пильне, з суспільного огляду стояче безуслівно висше як всї войскові закони по иших державах та можливе до принятя з фінансового огляду.

З послів промовляв на передвчерашнім засїданю перший пос. Окуневский, відтак пп. Шрафль і Ляйтнер.

По відчитаню інтерпеляций засїдане закрито.

Про замах на італїяньску королївску пару наспіли такі вісти. Коли король і королева Єлена їхали в четвер рано, в річницю смерти короля Гумберта, на заупокійне богослужене до Пантеону, окружені відділом кірасиєрів під проводом майора Лянґа і переїздили через Via Lata недалеко Corso Umberto, стрілив недалеко палати Дорія якийсь чоловік три рази з револьвера. Королївска пара вийшла без шкоди, зате ранений майор Лянґ в голову, який упав з коня. Єго відвезено зараз до шпиталю. З початку він зімлїв, однако пізнїйше відзискав притомність. По стрілах королївска пара поїхала дальше, а між тим удало ся поліциї придержати напастника. Коли король прибув до Пантеону, де вже була єго мати, та оповів про оминену небезпечність, настала зворушаюча хвиля між королївскою родиною. По богослуженю витав зібраний нарід королївску родину радістними окликами через цїлий час їзди з Пантеону до Квіриналу. То само повторило ся небавом коли король їхав в отвертім повозї без нїякої ескорти до шпиталю, щоби відвідати майора Лянґа. Вістка про замах викликала очивидно велике занепокоєне і враженє в цїлім Римі, тому на улицях збирали ся цїлий день громади людий і оповідали собі подробиці замаху. Король удїляв того самого дня перед полуднем звичайних авдиенций; між ин. приняв посла Данїеля і оповідав єму свої враженя. Сказав між иншими, що лише королева бачила, як напастник стріляв і заслонила короля собою, сам король дивив ся в противну сторону.

По замаху наспіли до короля ґратуляцийні телеґрами, перша від австрийского цїсаря Франц Йосифа. Австрийский мінїстер справ заграничних ґр. Берхтольд вислав желаня італїяньскому мінїстрови справ заграничних Сан Джулїянови. Крім того наспіли желаня з усїх країв, від всїх пануючих і правительств.

По замаху відбули ся в Римі радісні манїфестациї. У вестибулю королївскої палати записували ся на окремім аркуши всї амбасадори, богато визначних державних урядників, парляментаристи та инші личности. Перед полуднем уладжено з „piaza Colonna“ манїфестацийний похід з численними коругвами. На Corso зібрав ся нарід так численно, що застановлено звичайний рух. Похід удав ся до Квіриналу, де перед королївскою палатою уладжено голосну овацию. Королївска пара являла ся три рази на бальконї, а послїдний раз з дїтьми, та дякувала присутним за вирази радости. З Квіриналу удав ся похід перед палату королевої вдови Марґарети, яка також явила ся на бальконї. Манїфестациї тревали через цїлий день, а взяли в них участь студенти з войсковою музикою, богато женщин та робітників — загалом около 50.000 осіб. Місто успокоїло ся доперва пізним вечером.

В палатї послів президент кабінету Джолїтті оповідав подробиці замаху. Єго промову вислухали посли стоячи. В оплесках та оваціях на честь короля взяла участь також публика, яка численно зібрала ся на ґалериях. Президент палати Маркора прилучив ся іменем палати до овациї, почім на внесене одного з послів ухвалено, щоби цїла палата in corpore удала ся на Квіринал та зложила желане королївскій парі. Репрезентанти радикальних партий прилучили ся також до висказів симпатиї для короля. На засїданю сенату розповів Джолїтті також подробиці замаху, почім промавляли президент Манфреді і сенатор Тіттонї. Опісля серед окликів та овацiй в честь короля замкнено засїдане. О год. 4 по полудни сенат в повнім складі удав ся до королївскої палати.

Новинки.

Львів, 16 марта 1912.

— Іменованя. П. Мінїстер справ внутрішних іменував секретаря краєвого правительства Евг. Тарновецкого старостою, а комісаря повітового Алекс. Кобиляньского секретарем краєвого правительства на Буковинї.

— Лїцитация. Дня 22 марта 1912 о годинї 9 відбуде ся в магазинах товарових стациї Львів Підзамче публична лїцитация невідобраних товарів, як: вина, горівки, олива, чоколяда, цикория, сардинки, мило, сірники, щітки, машини рільничі, товари блаватні, порожні бочки і т. п. о скілько не будуть викуплені.

— На господарску практику до Чех вислало Кр. Тов. господарске „Сїльский Господар“ минулого четверга 33 синів господарских під проводом інспектора садївництва і городництва п. Вячеслава Кучери, котрий їх там передасть делеґатови ческої Ради краєвої культури, зглядно розішле до тих господарів ческих, котрі обовязали ся приймати їх на практику і обходити ся з ними так, як з власними синами.

і як він і єго двір мають виконувати. Так отже на око наймогутнїйший володітель на сьвітї, монарх, що панував над сотками мілїонів був по правдї найбільшим невільником мертвих постанов иногди навіть сьмішних і противних здоровому розумови чоловіка. Але така то вже людска натура, що темним і непросьвіченим масам імпонує не здоровий розум але глупота зверхної форми, котру они не годні розумом по правдї оцїнити. Не треба їхати аж до Пекіну, щоби то з'явище в людскій натурі побачити.

З посольскої части міста, де ми послїдним разом пробували, їдемо дальше до недалекого Цунґ-лї-Ямену або мінїстерства справ заграничних. Оно знаходить ся при ул. Ченце, а щоби туди зайти, мусимо переходити через той широкий бульвар, що іде простісенько від брами Гатамен, полуднево східної з тих трох великих, які сполучають манджурске місто з хіньским, аж до самого північного кінця міста. Перейшовши попід величезний тріумфальний лук, заходимо на згадану бічну улицю, котра єсть досить вузка і брудна а доми при ній то собі звичайні на один поверх і з одними дверми до улиці. Тут знаходить ся і незначна, по більшій части отворена брама Цунґ-лї-Ямену, коло котрої на першім подвірю стоїть богато двигарів носилок, служби всїлякого рода, коний під верх і возів, що ждуть на своїх панів. Після того, як хто яку має ранґу, стає тут коло одної з брам в подвірю, але висїдає із свого воза або носилки аж тоді, коли на великій червоній карті візитовій вписав хіньскими буквами, о скілько то лиш можна докладно, своє назвиске і дав знати, що хотів би війти до уряду.

Коли вже все готове до принятя, отвирають ся двері і якийсь дверник просить, щоби зайти. Відтак переходимо через криту ґалєрию на друге подвірє та входимо до великого будинку, що має лиш призем, де відбувають ся принятя. Звідси виходимо на трете подвірє, висаджене деревами, на серединї котрого знаходить ся павільон серед штучних скал і печер. Тут приймає звичайно президент Цунґ-лї-Ямену заграничних послів. Павільон має замість стін лиш деревляну решітку, облїплену корейским папером, котрий єсть прозорий і уживає ся в Хінї замість скла. З павільону того звисають чотирогранні склянні ліхтарні і довгі червоні хоругвоки, на котрих намальовані білими буквами якісь приповісти. Умебльоване в серединї єсть дуже просте. Доокола великого круглого стола, полякерованого на чорно стоять крісла і лавки та софка на дві особи — тілько й всего.

Коли мають відбувати ся якісь важні наради заграничних дипльоматів з членами Цунґ-лї-Ямену, то служба, котрої єсть тут дуже богато, подавши як звичайно чай і люльки або папіроси, виносить ся зараз і розпочинають ся наради. Павільон сей назвав хтось з дипльоматів „курником“, та й може не без рациї, бо єсть загальний погляд, що коли той павільон призначено на принятя заграничних дипльоматів, то зроблено се длятого, щоби їм показати їх низшість.

Цунґ-лї-Ямен або хіньский уряд для справ заграничних, оснований в 1861 р. по анґлїйско-француско-хіньскій війнї в тій цїли, щоби порозумівати ся з послами заграничними, то не то само, що у нас мінїстерство справ заграничних; єсть то лиш, так сказати би, комітет або колеґія, під проводом президента, зложена з десяти членів, котрих давнїйше іменував цїсар. Членами того уряду заграничного бували звичайно ґен.-ґубернатори і ґубернатори.

Дві важні інституциї в Пекінї зависять від сего уряду заграничного а то школа наук західних країв себ то европейских і ґенеральний інспекторат хіньских мит. Сю школу, звану „Тонґ-вои-Куан“, основано в 1863 р. і она спершу образувала лиш Хінців на товмачів анґлїйскої, француской і росийскої мови. З часом її розширено і учено також математики, астрономиї, хемиї, фізики, анатомиї і наук природних. Се велике заведене віп зразу Американець, др. Мартін і в нїм було богато учеників, котрих учили европейскі учителї. При тім інститутї основав був др. Мартін також бібліотеку і друкарню з движимими черенками, в котрій друковало ся коштом правительства велике дїло о революциї Таіпінґів.

Недалеко від Цунґ-лї-Ямену знаходить ся хіньский інспекторат митовий, институция під взглядом своєї орґанїзациї і своєї знаменитої управи одинока в сьвітї. Її основано в 1860 р. в тій цїли, щоби можна правильнїйше побирати мито в тих портах, котрі по війнї отворено для европейскої торговлї а доходами з того сплачувати давнагам европейским военний довг. Управу сего уряду передано після договору лиш Европейцям. Директором сего уряду митового був Роберт Гарт і він так знаменито повів дїло, що вже в 1867 р. довг военний був зовсім сплачений. Уряд сей був так знаменито ведений, що ним були вдоволені і Европейці і Хінцї а хіньске правительство старало ся опісля удержати єго і на дальше, отже уряд сей остав ся й до нинї, хоч в Хінї настали за той час так величезні зміни. Посади урядників в сїм межинароднім урядї митовім суть так добре платнї, що о них старають ся Европейцї і з найліпших родин.

(Дальше буде)

— **Дрібні вісти.** П. Вас. Ряжевский, родом зі Струсова, зложив другий державний іспит з інжинериї на львівскій політехниці. — Підчас оногдашної нічної облави зловила львівска поліция 29 всіляких небезпечних злодіїв. — На роботу до Прус переїхало оногди через Краків 5 поїздів з робітниками, а в кождім поїзді було що найменше 1000 робітників. — Пропав без сліду з Рави рускої ученик III кл. реальної школи Теодозий Базай. Родичі припускають, що він виніс ся до Львова.— В Сараєві дало ся вчера відчути легке землетрясеня.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** Саля „Сокола“. Початок о 7 30 вечером.

В неділю дня 17 марта „Ой не ходи Грицю на вечерниці“, народний образ зі співами і танцями в 5 діях М Старицкого.

— **Приготовляючий курс до ґімназиї в Городенці.** В цїли скріпленя фреквенциї в укр. прив. ґімназиї в Городенці отвирає ся при тамошній ґімназиї підготовляючий курс для тих, що не знають зовсім нїмецкої мови. Тревати буде від цьвітня до кінця червня. Ті, що укінчать сей курс, підуть по вакациях до приготовляючої кляси в укр. прив. ґімназиї в Городенці. Спосібнійші і старші ученики лишать ся ще через вакациї на науці і підуть по вакациях до I. кляси ґімназияльної. Просить ся всіх учителів і сьвященників та всіх прихильників нашої справи в Городенщині, щоб пояснили селянам значінє ґімназиї та заохотили їх до посиланя дітий на сей курс. Зголошувати ся можна що дня від 11 до 1 рано у директора рускої ґімназиї в Городенці п. Антона Крушельницкого. Наука на курсі зачне ся в четвер по Великодних сьвятах, але зголошеня приймає ся тільки до кінця марта, щоби знати, кілько буде учеників. — *Комітет.*

— **Вистава образів Северина Обста.** Завтра в неділю відбуде ся у Львові в польскім Товаристві штук красних отворене вистави образів маляря п. Северина Обста, уладженої в 50-ті роковини діяльности сего артиста-маляря. П. Обст звернув перший з польских малярів увагу на кольоратність нашої Гуцульщини, яку схопив в численних картинах. Єго образи, що правда, не мальовані лиш літоґрафовані красками, представляючі гуцула і гуцулку, зладжені ще у вісімдесяти роках минулого столітя, специяльно для тодїшної рускої публики, знаходять ся ще й до нині в многих руских домах.

— **В читальни „Просьвіти“ на Левандівці** вибрано на загальних зборах слідуючий Виділ: Микита Литвин, голова; Микола Кармазин, м. голова, Франко Жарский, секретар; Юр. Калявский, Ганкевич, Пелех Мих. і Гнатів Мих. виділові; а Войтович Мих., Паздзерский Ів. і Фіцьо Н. члени контрольної комісиї. На зборах промавляв секр. Тов. урядників і сьвященників др. Яцкевич. Взагалі Русини на Левандівці проявляють велику сьвідомість і горнуть ся разом до чит. „Просьвіти“.

— **Кровава стрілянина в суді** В Гільсвіль, в Вірджінії, в північній Америці, склала ся така подія: В тамошнім суді відбувала ся вчера перед судом присяжних розправа о убийство. В хвили, коли судия оголосив вирок, засуджуючий обжалованого на кару смерти через повішенє, зпоміж присутних на сали почали стріляти до судиїв з револьверів. На місци згинули оборонець і шеріф (начальник місцевої поліциї) а відтак і перший судия. В сали судовій розпочала ся стрілянина таки на добре бо й судиї присяжні мали револьвери. Предсідатель суду присяжних погиб також а обжалованого зранено смертельно. Братя єго, котрі зпоміж авдиториї розпочали стрілянину, втекли і сховали ся в горах. Вислано за ними військо.

— **Напад божевільного на лікаря.** В короткім часі приходить ся занотувати вже другий напад божевільного на лікаря в Кульпаркові. З того заведеня втік недавно тому якийсь Янїк а видобувшись на волю зайшов аж до Перемишлян і зачав красти. Єго прихоплено на крадежи і відставлено знов до заведеня для божевільних на Кульпаркові. Вже в дорозі, коли скованого відводив жандарм, Янїк казав до жандарма, що убє першого лікаря, котрий попаде ся єму в руки. Єго зревідовано і відобрано єму два ножі. В заведеню приведено єго до лікаря Вощиньского. Лікар казав здоймити з него кайдани а сам обернув ся і записував щось в книзі. Янїк добув тоді з поза холяви ніж і кинув ся з ним на дра Вощиньского і зранив єго насамперед два рази в голову з заду. Коли лікар обернув ся божевільний пхнув єго ще два рази в лице а коли лікар заслонив ся руками, то покалічив єму ще й руки. Стало ся то так борзо, що присутні могли аж тоді кинути ся на божевільного, коли лікар був вже зранений. Янїкови відобрано ніж і уміщено на відділі фуриятів а лікареви подано першу поміч.

Господарство, промисл і торговля

— **Звичайні Загальні Збори** філії кр. тов. господарского „Сільский Господар“ в Мостисках, відбудуть ся дня 2 цьвітня 1912 о годині 11-ій перед полуднем в сали „Народного Дому“ з слідуючим дневним порядком:

1) Звіт уступаючого Виділу.
2) Вибір нового Виділу.
3) Економічний реферат делеґата головного Виділу.
4) Льосоване знарядів господарчих.
5) Внесеня і інтерпеляциї членів.

Всіх членів філії о численну участь просить — Виділ.

— **З Краєв. Союза господарско-торговельних Спілок.** Звичайні Загальні Збори Краєвого Союза господарско - торговельних спілок стов. зар. з обм. порук. „Торговельного Синдикату“ тов. „Сільский Господар“ у Львові відбудуть ся ві второк дня 26 марта с. р. о 3-ій годині по полудни в комнатах Рускої Бесіди, Ринок ч. 10, з слідуючим порядком дневним:

1) Відчитане протоколу з послїдних Загальних Зборів.
2) Справоздане Дирекциї з діяльности і рахунків за 1911.
3) Справоздане контрольної Комісиї.
4) Розділ білянсової надвижки.
5) Вибір трох членів надзираючої Ради і одного заступника на місци уступаючих.

Др. Евген Олесницкий, предсідатель.
О. Гнат Калужняцкий, секретар.

— **З Філії „Сільского Господаря“ в Коломиї.** I. Що звичайні Загальні Збори Філії краєвого Тов. господ. „Сільский Господар“ в Коломиї відбудуть ся в четвер дня 21-го марта с. р. о 11-ій годині рано в сали міскої Каси ощадности. Порядок дневний Загальних Зборів буде слідуючий:

1. Отворене зборів головою Філії тов. „Сільский Господар“;
2. Звіт з діяльности філії за минувший рік;
3. Звіт контрольної комісиї;
4. Дискусия над діяльностию уступаючого Виділу;
5. Вибір нового Виділу;
6. Вибір делеґатів на Головні Загальні Збори тов. „Сільский Господар“ у Львові дня 25 марта с. р.;
7. Внесеня і запити.

II. Пригадує ся також, що заходами філіяльного і Головного Виділу тов. „Сільский Господар“ відбуде ся в Коломиї в днях від 25—30 марта с. р. систематичний огородничо-садівничий курс, на якім фаховий інструктор Головного Виділу краєв. тов. „Сільский Господар“ у Львові буде викладати і практично вчити про се, як треба около огорода і саду ходити, щоби мож з него добути як найбільше доходу. Сей курс передовсїм буде мати значінє для підміских селян.

— **Подає ся до публичної відомости,** що „Краєвий Союз для збуту худоби“ у Львові отвирає з днем 18-го марта с. р. (невідклично) з „Народнім Домі“ в Коломиї, ул. Костюшка головний склад вудженин, іменно вепрового мяса, смальцю, солонини, кишок, ковбас, шинок, салямі і т. п.

Телеґрами.

Рим 16 марта. (Аґ. Стефані). Вість з Адена, мов би італїяньский кружляк „Piemonte“ дня 29 лютого в порті Міді висадив на беріг войско з Ерітреї, єсть зовсім безосновна.

Ню Йорк 16 марта. З Гільсвіль (Вірджінія) доносять, що арештовано там проводиря і двох членів ватаги, котра застрілила судию, прокуратора і шеріфа. (Гл. Новинки).

Петербург 16 марта. Рада міністрів визначила 35½ міліона рублів на поміч для голодуючих. Доси видано вже 154 міліонів рублів.

Льондон 16 марта. Около 1.200 незорґанізованих гірників дистрикту Лямаркшір заявили, що в понеділок вернуть до праці, скоро не одержать запомоги від орґанізациї. Також і з инших ревірів доносять, що части робітників навкучилось вже страйкувати і хотять вернути до роботи. Дирекциї зелізниць заповідають нове обмеженє руху.

Вашінґтон 16 марта. Палата репрезентантів приняла закон о вільнім довозі цукру.

Цїна збіжа у Львові

дня 15-го марта:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові

Пшениця	11·20	до	11·50
Жито	9·10	„	9·40
Овес	8·—	„	8·30
Ячмінь пашний	8·—	„	8·50
Ячмінь броварний	8·50	„	10 50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	10·50	„	11·50
Бобик	8·70	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90·—
Конюшина біла	115·—	„	135·—
Конюшина шведска	75·—	„	90·—
Тимотка	60·—	„	75·—

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недоляда) у Львові. Телефона ч. 527.